

розвитку сільського господарства. Також є можливість розробляти все нові й нові технології, які забезпечать людство користю вирощених продуктів харчування. Завдяки цим технологіям врожай буде більш якісним, а процес збирання – швидшим.

Список використаних джерел:

1. UHBDP [Електронний ресурс] <https://uhbdp.org/ua/news/innovatsiji-v-apk/1165-oglyad-ukrajinskikh-sistem-avtomatizatsiji-agrobiznesu>.
2. Український проект бізнес-розвитку плодоовочівництва [Електронний ресурс] <https://uhbdp.org/ua/news/innovatsiji-v-apk/1306-it-innovatsii-v-ahro-biznesi-8-kliuchovykh-napriamkiv-pro-iaki-vam-varto-diznatys>.
3. Головна платформа агробізнесу [Електронний ресурс] <https://propozitsiya.com/ua/strategichni-manevry-grin-tim>
4. Технології в сільському господарстві [Електронний ресурс] <https://aggeek.net/ru-blog/tochnoe-vnesenie-innovatsionnye-tehnologii-dostupnye-v-ukraine>

Різник А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

В сучасних умовах високої конкуренції на світовому ринку все актуальнішими для вітчизняних виробників стають питання підвищення конкурентоспроможності їх на внутрішньому та зовнішньому ринках. Порівняно малі виробництва є досить слабо розвинені, ринки їхнього збуту обмежені, а як таких власних торгових марок вони не мають, проте їхня реалізація продукції є більш вигідною в Україні, а ніж експортувати її за кордон. Стосовно великих підприємств, то вони є експортноорієнтовані. Приблизно 30% усього випуску продукції йде на світовий ринок.

Ключовим чинником конкурентоспроможності підприємства в наш час є ведення бізнесу, заснованого на ефективній логістиці. У науковій та практичній діяльності саме логістика вважається важливим елементом, хоча як напрям економічної науки, вона почала розвиватися нещодавно. Проте, коли постійно підвищується конкуренція поміж підприємствами, успішні організації акцентують увагу на тому, щоб економічні процеси управлялися логістичною концепцією.

При цьому обізнаність у логістиці завжди піддається змінам та оновленню, а бізнес постійно застосовує та розширює її область. В економіці більшості країн формування різних логістичних мереж та ланцюгів відбувається на основі інновацій.

Господарське середовище ґрунтує науку о логістиці на базі праць, що розроблялися у військових та математичних колах, та на надбаннях, що дали споріднені бізнес-дисципліни по управлінню запасами, імітаційному моделюванню, дослідженню операцій тощо.

Зараз у підприємницькій логістиці відбувається формування власних предметів та об'єктів, що досліджуються, які ще неповністю опрацьовані та дискусійні.

Ціллю логістичного підходу в управлінні підприємствами є забезпечити раціональні потокові процеси в межах системи, що керується, беручи до уваги єдиний матеріало-провідний ланцюг, окремі частини якого інтегруються на таких рівнях як технічний, технологічний, економічний та методологічний, а витрати часу і ресурсів мінімізуються завдяки оптимальному наскрізному управлінню такими потоками як матеріальний, інформаційний та фінансовий. Отже, управляти виробництвом та реалізацією шляхом логістики – це цілеспрямовано впливати на її потоки для того, щоб синхронізувати їх взаємодію та досягти синергійний ефект [2].

У загальній системі управління підприємством логістичному управлінню відводиться роль головної підсистеми, спрямованість якої – досягти стратегічні та тактичні цілі для того, щоб підприємство розвивалось. Стратегічні цілі реалізуються завдяки логістичному управлінню в таких сферах діяльності як інвестиційна, інноваційна, виробнича, фінансова, кадрова та інформаційна.

Якщо логістично управляються всі потокові процеси в ланцюзі «закупівля ресурсів – транспортування – виробництво – складування – реалізація – сервісне обслуговування кінцевих споживачів», то це сприяє тактичним цілям підприємства [3].

Кожне підприємство загальну мету господарювання конкретизує підцілями, які окреслюються необхідністю оптимізувати та раціоналізувати підприємницьку діяльність, розвивати інфраструктуру системи логістики, враховуючи чинне законодавство про те, як у виробництві та товарному обміні створюється сучасна матеріально-технічна база, активно використовувати прогресивні інформаційні технології [1].

Господарювання усіх підприємств можна описати постійно повторюваним процесом, тому логістичному управлінню виробництвом та реалізацією дозволено надати виду замкненого управлінського циклу, що має постійно повторюватися. До логістичного управління як циклічного процесу треба підійти, використовуючи структурний, процесний та функціональний підходи, які мають тісний зв'язок.

Отже, логістичне управління ставить за мету реалізувати та узгоджувати економічні інтереси тих, хто безпосередньо та опосередковано приймає участь у підприємницьких процесах, використовуючи ресурси найбільш ефективно в обставинах господарської діяльності, які існують в сучасному бізнес-середовищі.

Список використаних джерел:

1. Гусейнова Н. Ю. Способы анализа логистической стратегии сбытовой деятельности предприятий. *Економіка та держава*. 2016. № 12. С. 59-64.
2. Забуранна Л.В. Логістичне управління підприємством: сутність та передумови розвитку. *Сталий розвиток економіки*. 2010. № 7. С. 120-123.
3. Velychko O., Velychko L. Logistical modelling of managerial decisions in social and marketing business systems. *Journal of International Studies*. 2017. № 10. P. 206-219.